

- wnioskiem o zbadanie (z ewentualnym udziałem rewidenta) określonych dokumentów lub operacji dotyczących obrotów z jednostką rewidowaną.”;
- 16) w § 31 ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu: „Zwolnienie z pracy rewidenta może nastąpić jedynie za zgodą kierownika jednostki nadrzędnej.”;
- 17) w § 33:
- w ust. 1 skreśla się wyrazy „kombinatach i innych”;
  - po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Wynagrodzenie funkcyjne może być przyznane kierownikowi komórki rewizyjnej, nie wykonującemu bezpośrednio rewizji jednostek podporządkowanych (§ 23 pkt 1), jedynie w razie gdy w komórce tej zatrudnionych jest co najmniej czterech rewidentów; warunkiem przyznania tego wynagrodzenia jest osobiste wykonywanie wszystkich zadań rewizyjnych, wykraczających poza bezpośrednie rewidowanie w terenie jednostek podporządkowanych, w tym również wykonywanie prac kierowniczych, instruktażowych, analitycznych, ewidencyjnych, sprawozdawczych itp. Jeżeli rewidentom nie są organizacyjnie wyodrębnieni i do zakresu działania komórki organizacyjnej należą, obok rewizji, również inne zagadnienia, wynagrodzenie funkcyjne przyznane kierownikowi tej komórki (w której zatrudnionych jest co najmniej czterech rewidentów) nie może przekraczać kwoty 1.000 zł miesięcznie.”;
- 18) w § 36:
- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) przedsiębiorstwach wielozakładowych — należy przez to rozumieć wyłącznie przedsiębiorstwa, w których skład wchodzi jednostki organizacyjne działające według zasad wewnętrznego pełnego rachunku gospodarczego”;
- po pkt 4 w brzmieniu: „4) wojewodzie lub urzędzie wojewódzkim — należy przez to rozumieć również prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego lub podległy mu urząd”;
- c) pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) komórce rewizyjnej — należy przez to rozumieć komórkę organizacyjną lub stanowisko pracy, wykonujące zadania rewizyjne określone w § 23.”;
- 19) w § 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
1. Minister Finansów:
    - określa szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania rewizji w państwowych jednostkach organizacyjnych,
    - może ustalać i przekazywać ministrom i wojewodom określone zadania rewizyjne, jak również żądać sprawozdań i informacji o stanie wykonywania tych zadań.”;
  - po § 40 dodaje się § 40a w brzmieniu: „§ 40a. Zasady i tryb koordynacji działalności organów resortowej kontroli gospodarczej z działalnością Najwyższej Izby Kontroli określają odrębne przepisy.”
- § 2. Minister Finansów ogłosi w Monitorze Polskim w drodze obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 191 Rady Ministrów z dnia 10 września 1971 r. w sprawie resortowej kontroli działalności gospodarczej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1971 r. Nr 48, poz. 309, z 1973 r. Nr 22, poz. 127, z 1974 r. Nr 41, poz. 241, z 1975 r. Nr 31, poz. 192 i z 1977 r. Nr 31, poz. 150), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji działów, rozdziałów, paragrafów, ustępów, punktów i liter.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

151

ZARZĄDZENIE Nr 61 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 25 listopada 1977 r.

w sprawie wprowadzenia obowiązku świadczenia usług przewozowych na cele akcji wyborczej w 1978 r.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) oraz § 1 pkt 8 i § 5 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1964 r. w sprawie obowiązkowego świadczenia usług przewozowych w krajowym transporcie drogowym (Dz. U. z 1964 r. Nr 10, poz. 65, z 1971 r. Nr 31, poz. 283 i z 1972 r. Nr 49, poz. 317) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres od dnia 30 stycznia do dnia 7 lutego 1978 r. na obszarze całego kraju obowiązek świadczenia usług przewozowych samochodami osobowymi na cele związane z wyborami do rad narodowych stopnia podstawowego.

§ 2. Do dysponowania samochodami osobowymi dostarczonymi do świadczenia usług przewozowych na cele określone w § 1 upoważnione są jednostki wyznaczone przez wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego, prezydentów i naczelników miast, naczelników dzielnic oraz naczelników gmin oraz miast i gmin.

§ 3. Od obowiązku świadczenia usług przewozowych zwolnione są jednostki wymienione w § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 marca 1964 r. w sprawie obowiązkowego świadczenia usług przewozowych w krajowym transporcie drogowym (Dz. U. z 1964 r. Nr 10, poz. 65, z 1971 r. Nr 31, poz. 283 i z 1972 r. Nr 49, poz. 317).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

152

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 24 listopada 1977 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Harcerstwa Polskiego”.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1965 r. w sprawie zmiany statutu stowarzy-

szczenia wyższej użyteczności „Związek Harcerstwa Polskiego” (Dz. U. Nr 18, poz. 121) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Harcerstwa Polskiego”. Tekst statutu zostanie ogłoszony w odrębnym wydawnictwie.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 września 1975 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Harcerstwa Polskiego” (Monitor Polski Nr 31, poz. 194).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

153

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 22 listopada 1977 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 12 marca 1968 r. w sprawie używania pojazdów samochodowych do celów służbowych (Monitor Polski z 1968 r. Nr 12, poz. 78, z 1973 r. Nr 5, poz. 37 i z 1974 r. Nr 8, poz. 63) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 15 ust. 1 skreśla się wyrazy: „zwane dalej »pojazdami prywatnymi«”;

2) § 16 otrzymuje brzmienie:

„§ 16. 1. Pracownikom, którzy do wykonywania zadań służbowych poza granicami miasta lub gminy, na których terenie znajduje się siedziba jednostki, używają stale własnych samochodów osobowych, może być przyznany miesięczny limit przebiegu wynoszący nie więcej niż 1.000 km. W wyjątkowych wypadkach limit przebiegu może być podwyższony najwyżej o 25%. Miesięczny limit przebiegu ustala kierownik jednostki, a w odniesieniu do kierownika jednostki — kierownik jednostki nadrzędnej.

2. W ramach miesięcznego limitu przebiegu pracownicy otrzymują zwrot kosztów przejazdu na podstawie delegacji służbowej (polecenia wyjazdu służbowego). Koszty przejazdu oblicza się według odległości drogi do miejsca delegowania i z powrotem oraz stawki określonej w § 17.

3. Kierownikom jednostek i ich zastępcom, zwanym dalej „kierownikami jednostek”, może być przyznany w ramach miesięcznego limitu przebiegu ryczałt miesięczny na przejazdy lokalne w granicach miasta lub gminy, na których terenie znajduje się siedziba jednostki. Ryczałt wynosi 560 zł za 200 km przebiegu, a w wypadkach uzasadnionych częstotliwością przejazdów lokalnych — 700 zł za 250 km.

4. Ryczałt przyznaje kierownik jednostki nadrzędnej na okres roku kalendarzowego, pod warunkiem że kierownicy jednostek nie używają służbowych samochodów osobowych do przejazdów lokalnych; w razie użycia samochodu służbowego do przejazdu lokalnego kierownik jednostki obowiązany jest zwrócić koszty przejazdu według stawek określonych w § 17.

5. Miesięczny ryczałt, o którym mowa w ust. 3:

1) nie przysługuje za okres urlopu wypoczynkowego, okolicznościowego, bezpłatnego oraz nieobecności w pracy z powodu choroby trwającej powyżej 6 dni,

2) wypłaca się z dołu, na podstawie pisemnego oświadczenia pracownika o używaniu własnego samochodu

osobowego w danym miesiącu, pomniejszony o $\frac{1}{25}$ za każdy dzień, na który ryczałt nie przysługuje (pkt 1).

6. Przepisów o ryczałtach nie stosuje się do pracowników ministerstw i urzędów centralnych, centralnych organizacji spółdzielczych oraz naczelnych organów organizacji społecznych.

7. Ryczałty przyznawane pracownikom zatrudnionym na innych stanowiskach niż wymienione w ust. 3 regulują odrębne przepisy.”

3) dodaje się § 16a w brzmieniu:

„§ 16a. 1. Pracownikom, którzy do wykonywania zadań służbowych używają własnych motocykli lub motorowerów, może być przyznany miesięczny limit przebiegu, wynoszący nie więcej niż 600 km. W wyjątkowych wypadkach limit przebiegu może być podwyższony nie więcej niż o 25%. Miesięczny limit przebiegu ustala kierownik jednostki.

2. W ramach miesięcznego limitu przebiegu pracownicy otrzymują zwrot kosztów przejazdu za używanie własnego motocykla lub motoroweru w danym miesiącu. Przepisy § 16 ust. 5 stosuje się odpowiednio.”

4) § 17 otrzymuje brzmienie:

„17. 1. Za użycie w sprawach służbowych pojazdu stanowiącego własność osobistą pracownik otrzymuje od jednostki zwrot kosztów przejazdu według następujących stawek:

- 1) za użycie samochodu osobowego — 2,80 zł za 1 km przebiegu,
  - 2) za użycie motocykla — 1,00 zł za 1 km przebiegu,
  - 3) za użycie motoroweru — 0,70 zł za 1 km przebiegu.
2. Jeżeli przejazdy odbywają się w wyjątkowo trudnych warunkach terenowych, właściwy minister (kierownik urzędu centralnego, wojewoda, zarząd centralnego związku spółdzielni, naczelny organ organizacji społecznej) może w ramach posiadanych środków finansowych ustalić odpowiednio wyższe stawki zwrotu kosztów przejazdu motocyklem lub motorowerem niż określone w ust. 1 pkt 2 i 3, nie więcej jednak niż o 20%.
3. Zwrot kosztów użycia własnego pojazdu samochodowego w sprawach służbowych poza granicami Państwa określają odrębne przepisy.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r.

Minister Komunikacji: T. Bejma

Wydrukowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.